

૩. ગુજરાતી સાહિત્યની સુપ્રસિદ્ધ પંક્તિઓ

- “ કંઈ લાખો નિરાશામાં અમર આશા છુપાઈ છે”. – મણીલાલ ત્રિવેદી
- “ કે હીન જન્મે નવ હીન માનવ, કે હીન કર્મે કરી હીન માનવે” – ઉમાશંકર જોશી
- “ જેહના ભાગ્યમાં જે સમે જે લખ્યું તેહને તે સમે જ પહોચે”- નરસિંહ મહેતા
- “ હું માનવી માનવ થાઉં તો ઘણું.”- સુંદરમ્
- “ જ્યાં જ્યાં વસે એક ગુજરાતી , ત્યાં ત્યાં સદાકાળ ગુજરાત”- ખબરદાર
- “ ચલમન મુંબઈનગરી , જોવા પુચ્છ વિનાની મગરી”- નિરંજન ભગત
- “ પ્રિયે ! સ્પર્શ કરું હું ? અધિકાર જરા નથી ”- કાન્ત
- “ સૌન્દર્યો પામતા પહેલા સૌંદર્ય બનવું પડે.”- કલાપી
- “ ભોમિયા વિના મારે ભણવા’તા ડુંગરા ”- ઉમાશંકર જોશી
- “ શમેના વેરથી વેર, ટળેના પાપ પાપથી “- સ્નેહરશ્મિ
- “ હા પસ્તાવો વિપુલ ઝરણું સ્વર્ગથી ઉતર્યું છે, પાપી તેમાં ડૂબકી દઈને પુણ્યશાળી બને છે.”- કલાપી
- “ મંગલ મંદિર ખોલો દયામય મંગલ મંદિર ખોલો.”- નરસિંહરાવ દિવેટિયા
- “ જનની જોડ સખી નહી જડે રે લોલ”- કવિ બોટાદકર
- “ વિશાળે જગ વિસ્તરે નથી એક માનવી, પશુ છે, પંખી છે વનોની છે વનસ્પતિ ”- ઉમાશંકર જોશી
- “ ગુજારે જે શિરે તારે , જગતનો નાથ તે સહેજે, ગણ્યું જે પ્યારુએ અતિ પ્યારું ગણે લેજે”- બાલાશંકર કંથારિયા
- “પરથમ પ્રણામ મારા માતાજીને કહેજો”- રા.વિ.પાઠક
- “છેલ્લો કટોરો આ ઝેરનો પી જાજો બાપુ સાગર પીનારા અંજલિ નવ ઢોળજો બાપુ”- ઝવેરચંદ મેઘાણી
- “ હરિનો મારગ છે, શૂરાનો નહિ કાચરનું કામ જોને ”- પ્રિતમદાસ
- “ મેરૂ તો ડગે રે જેના મનનો ડગે, મારને ભાંગી રે પડે ભરમાંડ રે ”- ગંગાસતી
- “ આજ અંધાર ખુશબો ભર્યો લાગતો, આજ સૌરભ ભરી રાત સારી ”- પ્રહલાદ પારેખ
- “ જાગને જીવડાં, ગાની ટુ ગીતડાં બ્રહ્મ કેરાં”- નર્મદ
- “ વૈષ્ણવજનતો તેને રે કહીએ જે પીળ પરાઈ જાણે રે”- નરસિંહ મહેતા
- “ ભાષાને શું વળગે ભૂર ? જે રણમાં જીતે તે શૂર ”- અખો
- “ રામ રમકડું જડિયું રાણાજી મને રામ રમકડું જડિયું ”- મીરાબાઈ
- “ એક મૂરખને એવી ટેવ, પથ્થર એટલા પૂજે દેવ. ”- અખો
- “ મારી આંખે કંકુના સૂરજ આથમ્યા”- રાવજી પટેલ

- “ જ્યાં જ્યાં નજર મારી ઠરે યાદી ભરી ત્યાં આપની ”- કવિ કલાપી
- “ યા હોમ કરીને પડો,ફતેહ છે આગે ”- નર્મદ
- “ ઘટમાં ઘોડા થનગને , આતમ વીંઝે પાંખ,અણ દીઠેલી ભોમ પર , યૌવનમાંડે આંખ”-ઝવેરચંદ મેઘાણી
- “ સ્વર્ણ અક્ષરે લખશે કવિઓ યશગાથા ગુજરાતની, આ ગુણવંતી ગુજરાતની,જય જય ગરવી ગુજરાત ”- રમેશ ગુપ્તા
- “ જય જય ગરવી ગુજરાત, દીપે અરુણ પ્રભાત ”- કવિ નર્મદ
- “ જીવન અંજલિ થાજો, મારું જીવન અંજલી થાજો ”- કરસનદાસ માણેક
- “ હણોના પાપીને દ્વિગુણ બનશે પાપ જગના, લડો પાપો સામે, અડગ દિલના ગુપ્ત બળથી”- સુન્દરમ
- “ પ્રેમળ જ્યોતિ તારો દાખવી, મુજ જીવનપંથ ઉજાળો ”- નરસિંહરાવ દિવેટિયા
- “ ખોબો ભરીને અમે એટલું હસ્યા, કે કૂવો ભરીને અમે રોઈ પડ્યા”- જગદીશ જોશી
- “ તારી આંખનો અફીણી, તારા બોલનો બંધાણી, તારા રૂપનો પૂનમનો પાગલ એકલો રે”- વેણીભાઈ પુરોહિત
- “ વ્યક્તિ મટી બનું હું વિશ્વમાનવી”- ઉમાશંકર જોશી
- “ અસત્યો માંહેથી પ્રભુ પરમ સત્યે તું લઈ જા ”- ન્હાનાલાલ
- “ આટલાં ફૂલો નીચે ને આટલાં લાંબો સમય ગાંધી કદી સૂતો ન’તો ”- હરીન્દ્ર દવે
- “ નથી જાણ્યું અમારે પંથ શી આફત ખડી છે, ખબર છે એટલી કે માતની હાકલ પડી છે ”- ઝવેરચંદ મેઘાણી
- “ ઊંચી નીચી ફર્યા કરે જીવનની ઘટમાળા,ભરતી એની ઓટ છે, ઓટ પછી જુવાળ ”- સ્નેહરશ્મિ
- “ માનવ ન થઈ શક્યો તો એ ઈશ્વર બની ગયો, જે કઈ બની ગયો એ બરાબર બની ગયો ”- ‘ આદીલ’ મનસુરી
- “ જગતના સહુ કડીઓમાં સ્નેહની સર્વથી વડી” – સુન્દરમ
- “ કશું જ મારા હાથમાં નથી, મારા હાથ પણ મારા હાથમાં નથી ”- લાભશંકર ઠાકર
- “ માણસ ઈશ્વરથી ખવાઈ ગયો છે, માણસ પુસ્તકોથી ખવાઈ ગયો છે, માણસ ઈચ્છાઓથી ખવાઈ ગયો છે. ”- લાભશંકર ઠાકર
- “ સ્વતંત્ર પ્રકૃતિ તમામ, એક જ માનવી કાં ગુલામ ? ”- ઉમાશંકર જોશી
- “ ભૂલો ભલે બીજું બધું, મા-બાપનેભૂલશો નહીં,અગણિત છે ઉપકાર એના એહ વિસરશો ”- પુનીત મહારાજ
- “ જ્યાં સુધી ગુજરાતી ભાષાને ગૌરવ નહી મળે ત્યાં સુધી પાઘડી નહિ પહેરું ”- કવિ પ્રેમાનંદ

- “ મને એ જોઈને હસવું હજારોવાર આવે છે, પ્રભુ તારાં બનાવેલા આજે તને બનાવે છે”- હરજી લવજી દામાણી ‘ શયદા’
- “ જ્યાં જ્યાં વસે એક ગુજરાતી, ત્યાં ત્યાં સદાકાળ ગુજરાત- અરદેસર ખબરદાર
- “ ભલું થયું ભાંગી જંજાળ, સુખે ભજીશું શ્રીગોપાળ”- નરસિંહ મહેતા
- “ મળતાં મળી ગઈ મોઢેરી ગુજરાત ગુજરાત મોરી મોરી રે....”- ઉમાશંકર જોશી
- “ કલા છે ભોજયમીઠી તે ભોક્તા વિણ કલા નહિ” – કલાપી
- “ જળ કમળ છોડી જા રે બાળા ...”- નરસિંહ મહેતા
- “ આજની ઘડી રળીયામણી રે .....”- નરસિંહ મહેતા
- “ અંતરની એરણ પર કોની પડે હથોડી ચેતનરૂપ?” – સુન્દરમ
- “ એક જ દે ચિનગારી, મહાનલ !” – હરિહર ભદ્ર
- “ જીગરનો યાર જુદો તો બધી સંસાર જુદો છે, બધા સંસારથી એ યાર બેદરકાર જુદો છે” – બાલાશંકર કંથારિયા
- “ દિવસો જુદાઈના જાય છે, એ જશે જરૂર મિલન સુધી” – ગની દહીવાલા
- “ જ્યારે પ્રણયની જગમાં શરૂઆત થઈ હશે, ત્યારે પ્રથમ ગઝલની રજૂઆત થઈ હશે” – આદીલ મન્સૂરી
- “ તમારા અહી આજ પગલાં થવાના, ચમનમાં બધાને ખબર થઈ ગઈ છે” – ગનીદહીવાલા
- “ સિંહને શાસ્ત્ર શા? વીરને મૃત્યુ શા?” – નાનાલાલ
- “ પૃથ્વી સમું નહિ બેસણું, આભ સમું નહિ છત્ર” – ઉશનસ
- “ પ્રેમને કારણો સાથે સંબંધ નથી” – કલાપી
- “ ઘડિયાળના કાંટા પર હાફ્યાં કરે સમય” – મનોજ ખંડેરિયા
- “ એ સોળ વરસની છોરી સરવરિયેથી જલ ભરતી તોય એની મટકી રહેતી કોરી” – પ્રિયકાંત મણિયાર
- “ ફૂલ કહે ભમરાને ભમરો વાત કહે ગુંજનમાં” – હરીન્દ્ર દવે
- “ કદાચ કાલે હું નહિ હોઉં...કાલે સુરજ ઉગે તો કહેજો...” – સુરેશ જોશી
- “ પકડો કલામને કોઈ પળે એમ પણ બને, આ હાથ આપેઆખો બળે એમ પણ બને” – મનોજ ખંડેરિયા
- “ ત્રણ વાના મુજને મળ્યા, હૈયું, મસ્તક, હાથ બહુ દઈ દીધું નાથ ! ચોથું નથી માંગવું” – ઉમાશંકર જોશી